

været angrebet af nogen af de i Paragraffen nævnte Sygdomme, skulde Ejeren kun have udbetalt $\frac{1}{5}$ af Vurderingssummen, men derimod fuld Erstatning, saafremt Dyret ikke havde været angrebet af nogen af de nævnte Sygdomme. Ogsaa dette har man i Folketinget forandret, idet man har ment, at Ejeren i begge Tilfælde burde have fuld Erstatning.

Efter § 11 i det i Folketinget forelagte Forslag var det endvidere forbudt at føre tuberkuløst Kvæg og Svin paa Markedet. De to Linier af § 11 a. lød saaledes: „Ikke at lade Dyr, der ved Hoste, Afmagring, langvarigt Børflod eller langvarig Diarrhoe viser sig mistænkelige med Hensyn til Tuberkulose, føre paa Markederne.“ Man har ment, at det var lidt for strengt at forbyde at føre disse Dyr paa Markeder, blot fordi disse Kendetegn kunde give Anledning til at tro, at Dyrene led af Tuberkulose. Man har derfor strøget disse Linier og i Stedet indsat: „Ikke at lade Dyr, der øjensynlig lider af Tuberkulose, føre paa Markeder.“ Det er jo en ret betydelig Formildelse, og jeg vil mene, at det er rigtigt.

I Forslagets §§ 12—13 indføres der nye Regler med Hensyn til smitsom Kastning hos Kvæget og Trikinose hos Svinet. Disse Sygdomme er ikke nævnte i den gældende Lov. Jeg finder det i høj Grad formaalstjenligt, at man nu vil medtage dem, og jeg hilser med særlig Glæde, at man har medtaget den smitsomme Kastning. De fleste Landbrugere har sikkert bragt i Erfaring, at er der nogen Sygdom, der har forvoldt Landbruget stort økonomisk Tab, er det denne, og jeg tror, at det er paa høje Tid at tage alvorligere fat paa at hindre dens Udbredelse end tidligere. Jeg har med Forbavelse iagttaget, hvorledes Dyr fra Besætninger, der led af smitsom Kastning, paa Markeder og Dyrskuer blandedes med andre Dyr og paa den Maade udbredte Smitten. Da Paragraffen er ny, skal jeg tillade mig at oplæse den. Det hedder der: „Naar der i en Kvægbesætning opstaar smitsom Kastning, eller der er Grund til at antage, at denne Sygdom er til Stede, er det Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, forbudt fra Besætningen 1) at indsætte paa fælles Græsgang eller Dyrskuer Tyre, drægtige Køer og Kvier samt Køer og Kvier, som lider af Børflod“. I det i Folketinget fremsatte Forslag var det tillige forbudt at føre dem paa Markeder. Det har man strøget, men i Stedet har man indsat et Punkt 5, hvori det hedder: „Hvor Dyr

fremstilles til Salg i lukkede Stalde, skal Kælvekøer og Kælvekvier opstaldes isoleret fra Slagtekvæget.“ Det er gjort for at skabe Betyggelse mod, at Smitten skal udbredes. Saa vidt jeg har kunnet skønne ved at læse Forhandlingerne i Folketinget, her man dernede ikke rigtig været klar over Rækkevidden af denne Bestemmelse om Isolering af Kælvekøer og Kælvekvier. Jeg har det Indtryk, at man fra enkelte Sider har ment, at Bestemmelsen gjaldt alle Kælvekøer og Kælvekvier, der opstaldedes paa Markedet, og at de altsaa skulde isoleres. Men som Bestemmelsen er affattet her, gælder det absolut kun de Dyr, der stammer fra Besætninger, hvor der er smitsom Kastning. Jeg mener ikke, at det kan forstaas anderledes, men jeg kunde ønske at høre den højtærede Landbrugsministers Mening herom. Det er endvidere i samme Paragraf under Punkt 2, 3 og 4 forbudt: „2) at sælge Tyre, Køer og Kvier til andet end Slagtning uden at meddele Køberen, at nævnte Sygdom findes i Besætningen, 3) at lade Tyre bedække Køer og Kvier fra sunde Besætninger og at lade Køer og Kvier føre til Foreningstyre, 4) at føre Køer og Kvier til fremmede Tyre uden forud at gøre Tyrens Ejer opmærksom paa, at Dyrene stammer fra en smittet Besætning“. Endelig hedder det i Slutningen af Paragraffen: „Det paa hviler endvidere Ejeren at sørge for Destruction eller Nedgravning af kastede Fostre og Efterbyrden af de paagældende Køer. Det paa hviler Dyrslægen, naar det kommer til hans Kundskab, at der findes smitsom Kastning i en Besætning, at gøre dennes Ejer opmærksom paa de ovennævnte Bestemmelser“. Jeg er særdeles vel tilfreds med denne Paragraf. Jeg har adskillig Erfaring for, at selv Kvægavlsforeninger ikke tilstrækkelig vaager over, at deres kostbare Tyre kun bedækker sunde Køer, og mange Gange har smitsom Kastning udbredt sig ved, at Avlsforeninger har ladet Medlemmer føre deres smittede Dyr til Foreningens Tyre. Jeg har ogsaa mange Gange paa Dyrskuer set, at Folk, der havde Besætninger, hvor der var smitsom Kastning, ikke har undset sig for at føre deres smittede Køer til Dyrskuer, opstille dem der blandt Egnens bedste Dyr og derved har foraarsaget Smitte. Sligt kan man ikke vaage stærkt nok over, og jeg vil haabe, at naar denne Lov forhaabentlig snart træder i Kraft, vil man rundt omkring være opmærksom paa dens Bestemmelser og vaage over, at de bliver overholdt. Særlig maa det være